

IRODALOMTÖRTÉNETI KÖZLEMÉNY

Öltönyös, kalapos úriember Duna-parti korlátra könyökölve mereng a korlátlanságról. Háta mögött rekedt rikácsolás „Azt az alakot jól ismerem, a Hamvas Béla, kitűnő cimbora, együtt rámoltuk ki a század regényraktárát, utánunk regényt írni fölösleges tintapocsékolás, ez egy nagy csibész!” Hamvas kedvetlenül fordul meg, szemével kutatja a zaj forrását, megleli, megenyhül „Jenőkém, hát maga még él?” „De Béla úr, harminckilencet írunk!” „Igaza van, hol van még negyvenhárom, hanem min dolgozik mostanság?” „Valami mélyet szeretnék írni.” „Én meg valami magasat.” „Az jó, nem fenyeget az összeütközés veszélye.” „Járjunk egyet!”

A korszón jólöltözött, keménykalapos, szemüveges ember a mézeskalács-áruhoz lép, leemel a polcról egy jókora tükrös, pirosra mázolt szívet „Ez az enyém”, fizetés nélkül távozik, szemben a nyakláncárusnál egy Szűz Mária-medálos ezüstláncot nézeget, majd tesz zsebre „Ez is az enyém” s vonul boltostól boltosig, most egy kisgyermek kezéből veszi ki a süteményt „Ez is az enyém”, a gyerekek ordít, anyja másikat vesz neki.

A két jó barát hosszan elgondolkodva nézi. „Ezt a csibészt én ismerem, a neve Bukornyász vagy Karikilli vagy Hoklos-Timburrain vagy Ganymed Lanfranconi.” „Téved Béla úr, ez az ember Cödlinger.” „Ezen nem fogunk összeveszni.”¹

Leülnek egy padra, szivarra gyújtanak, Rejtő füstkarikákkal próbálkozik hiába, feladja, hamut pöcköl „Ezt hallgassa meg Béla úr. Ápolónő, aki odaadó gondoskodásával halálra szekírozza a magatehetetlen beteget, s így válik a női egyenjogúság úttörőjévé, mert ápolásával a hóhéri pályát megnyitotta a nők számára. Eredetileg kabarétréfának szántam, de húzták a műsorból.” „Jenőkém, én szívesen felhasználnám, ha nincs ellenére.” „Használja egészséggel Béla úr, részemről a megtiszteltetés. Aztán vigyázzon vele, ez olyan, hogy kihúzzák!”²

1 Hamvas Béla: *Karnevál* (külön kérésre szívesen közlök oldalszámokat is, nem könnyű ám megtalálni a tolvaj-mágus összes reinkarnációját) – Rejtő Jenő: *A néma revolverek városa* (ha Cödlingert nem találod meg kapásból, nem is vagy irodalmár)

2 (Lásd kivel van dolgod, megmondom) Rejtő *Im.* (27.) – Hamvas *Im.* (III. 262.)